

36. Drömmen

1. Det var en lördagsafton, jag klädde mig till dans
Då fick jag se de tecken som gick över min sans,
då fick jag se de flickor, ja fyra intill fem,
tänk vilken förnöjelse att få tala med dem

2. De dansande roa sig till klockan slagit två,
men vi som hemma voro, vi lade oss till ro
Jag lade mig neder med ett oroligt sinn'
Jag tänkte på min flicka - men somna likväl in

3. Jag låg där eå stund, huru länge det var,
jag drömde en dröm, som var ljuvlig och rar
Jag drömde jag var i ett främmande land,
men vad det var för landskap, jag ej beskriva kan

4. Jag drömde jag var i en trädgård så rar,
där alla blad och blommor de mognade var
Och mitt uti den trädgården där står en skön ros,
som var röder emot söder och blåder emot norr

5. Jag såg uppå de blader, som vände sig mot nord,
stod namn för alla gossar, som inte hålla ord
Jag såg uppå de blader, som vände sig mot sö'r,
stod namn för alla flickor, som göra vad de bör

/Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 36/